

החתים את הספר על המעטפה, והביא אותה לסנאי, ששלח כעבור מספר מים פועלים הבונים עתה את החדר הנוסף.

בהצגת ה-100 של בשפ, בתיאטרון הקאמרי, לא נכח ולו גם איש אחד מהנהלת התיאטרון; הדבר פגע בשחקני המחזה, ששלחו זר פרחים למנצח הלהקה וצירפו אליו פתק ברכות להנהלת התיאטרון: "ברכות להצגת ה-100 של בשפ, נתראה כולנו בתיאטרון החיפה".

טעות פרודיסטית היתה השבוע לשמואל שן, כאשר ראיין את הזמרת הציליאנית המבוקשת עתה בארץ, פילאר תומס, שהתפרסמה בגלל שירי המשורר המהפכן היווני מיקיס תיאודורקיס בסרט Z. שי הציג את תומס ככוכבת שיריו של מנזר הג'ורג'ים, שאף הוא משורר יווני ידוע, אלא שהוא, בניגוד לתיאודורקיס המהפכן, משורר ממוסד ואחד ממתנגדיו החריפים של מחבר שירי Z.

כשנשאלה האסטרולוגית הצעירה הזוכה עתה להצלחה רבה בפנית הורוסקופים ב"תוכנית בשם הלילה שבכריכת שיוקה בן-פורת, טרילה סטן, אם חזתה לעצמה כי בעיקבות התוכנית תהיה מוצפת מכתבים רבים כל-כך, עלתה

שלך נושאת את דגל פנמה! השיב אייבי בו במקום: "אם כן, שלח לי דגל חדש. הישן כבר קרוע". כך חסך חמישה דולאר.

כאשר ערך חיים טר פול השבוע את הסדר למשפחתו ולדידיו, סיפר על הסדר של השנה שעברה, אותו ערך בולאצבורג שבאוסטריה, בבית מלון מפואר. לקראת הסכם, שאל טופול את המלצר האוסטרי: "אולי יש לך גביע, שאוכל להשתמש בו לסכס יהודי?" בלי להניד עפעף, קד המלצר הגוי קדיה, הלך והביא גביע סדר יפהפה מכסף, מקושט בקישוטים יהודיים. טופול התאפק מלשאל אותו איך הגיע הגביע לידי המלון.

אותו טופול פשוט שונא את-כל-הפרסומיזם הזה. הוא אפילו אמר את זה בטלחיונה. אבל רק מעטים יודעים עד לאיזו דרגה מגיעה הצניעות שלו. לאסיל ולאהרונה דייך היתה הזדמנות להיחכך בצניעותו של טופול, כאשר ביקשו ממנו שבשבוע שעבר להצטרף אליהם לבלוי בפאר התלאביבי וקיבלו ממנו הסכמה פושרת. הוא הבהיר להם כי בדרך-כלל אינו מבקר במקומות בלוי מעין אלה, אבל הפעם, באופן יוצא מן הכלל, ורק בגלל שהם חברים כל-כך טובים שלו — הוא יבוא. אבל הוא לא בא. "אני באמת לא מב-

חני פרי ודניאלה טולדנו בתנונת פירסו מת שגומה ל- אליין פורד, בעלת סוכנות גדולה להכוונת דוגמניות בארצות-הברית, לפני למורה לפיתוח החן לאה פלטר, ולבקש ממנה שתשלח תמונות נוספות של השתיים ותמונות של דוגמניות ישראליות אחרות, מתוכן תבחר מועמדות להופעה בטלוויזיה בניו-יורק.

זהו הסיפור שהתהלך בי ועדת מפלגת העבודה: לא מי כבר ראה חייב מרדכי סורי קים את השירים ישראל גלילי וזאב שרף, בעלי ה- שיער המתולתל והקירבה ל- גולדה מאיר, נכנסים לביתה של ראשה-הממשלה. אמר סורי קים: "הנה שני הפודלים של גולדה!"

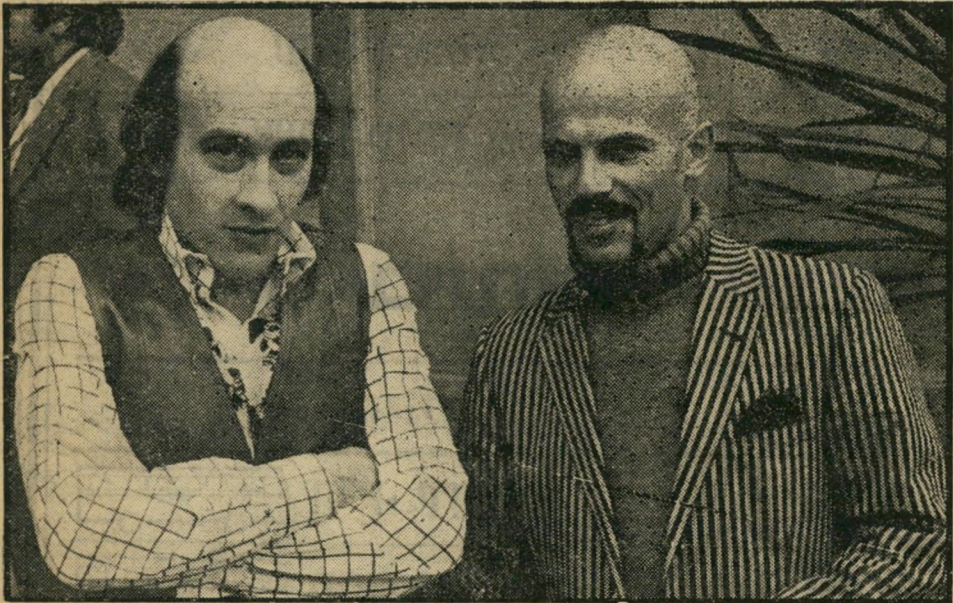
את ליל הסדר, שנערך לפי כל כללי ההלכה, בביתו של העיתונאי אריה אבנר, גילה המזכיר הכללי של מקי, שמואל מיקרוניס, שקרא מי תוך הגדה מיוחדת: חצייה עברית, חצייה ברוסית, שהוכנה במיוחד עלידי רבה של ההסתדרות מנחם הכהן עבור העולים מברית-המועצות. כטוב ליבו של מיקרוניס בין ובמאכ לים המסורתיים שהכינה זירה, רעייתו של המארח, זימרה ניגרה ני פסח וניסה לשוות להגדה אופי אקטואלי. כשהגיע לקטע המספר על יציאת ישראל מעבר דות לתרות, הישחה אותו מיקרוניס ליציאת יהודי ברית-המועצות. כשחזר בקריאת ההגדה מפני שהוא רעב, אמר לו מזכיר מקי: "לסדר הבא תבוא אחרי שתאכל". אשתו של מיקרוניס סלבה, הגישה לרעב את צלחת המרור והציעה לו להרגיע את רעבונו במרור. בסוף הסדר העלו הנוכחים זכרונות. העיתונאי נאי יואל מרקוס הכיר לי מיקרוניס כי ביטאון מקי, קול העם, כינה אותו לפני כמה שנים כריאקציונר. ענה מיקרוניס: "מה אתה רוצה ממני, אני אחראי על קול העם?"

מבקש להכיר, לצורכי נישואיו, ממזרת אורתודוקסית צעירה.

במצב לא נעים עמד ה' ממונה לשעבר על הטלחיונה, נקרימון רודג, כשבא לביקר בבניין הטלחיונה: השוער החדש לא הכיר אותו וסירב לתת לו להיכנס בלי לבדוק את תעודותיו. אותו שוער גם לא זיהה את שרה-סעד מייכאל חזני, שבא להתראיין בטלחיונה, ולקח קצת זמן עד שנתן לו להיכנס.

לא פעם הוציא יצחק שדה את צה"ל מהבוקר. ה' שבוע גמל צה"ל לאלוף ה' מנות. בנו, יורם שדה, שקע בלילה בכיזה מדרום לשארם-

הסערה שקמה סביב סר- שת המזורים, לא היתה מר- גיזה כל-כך אילו היו מכנים את המאורע בשם אחר. זוהי דע- תו של מי שהיה ממלא-מקום נשיא בית-המשפט העליון, פרו- פסור משה זילברג. בכלל, הכל עניין של תקופה: מתברר כי בגרמניה שלפני המלחמה, ל- משל, יהודים חרדים לא היו חרדים כל-כך מפני הצילצול של המילה 'ממזר', כתב זילברג השבוע, והביא כדוגמה מודעה שהתפרסמה ב-1928 בעיתון יהודי בגרמניה: 'צעיר יהודי, בן 30, אורתודוקסי, ממזר,

ר'יצ'ארד לסטר (משמאל), הבמאי הבריטי שניים בין השאר את סרטי ה"חיפושיות" ("ארבעת המופלאים" ו"הצילו"), נגש בבילבאו שבספרד עם הבמאי הישראלי ישעיהו (ש"ש) קולר (לידו), וגילה לו כי בזמנו היגרו הוא ורעייתו מאנגליה לאוסטרליה, כמחאה על מדיניות הממשלה הבריטית בעניין מבצע-סואץ. אבל חזרת לאנגליה כי זה המקום היחיד בעולם בו יכול אדם ללכת ברחוב עם הפיג'מה שלו, מבלי שלאדם שני יהיה איכפת, הוסיף.

הם תצטרך לענות, השיבה: "לא עשיתי לעצמי הורוסקופ, אני לא הטיפוס שלי".

לזמרת שירי זנונו, מרי כל נוי, נגרם זעזוע עמוק כשמחבר השירים, אורי מילר, שפייק, הגיש לה מילים ל- שיר נוסף בסידרה שכתב: "אהוב נורא שלי / אתה לי עולם אינך שבע / יינק אוי תי / מצוץ אותי / רקח הכל". אחרי שעבר הזעזוע הי ראשון ביקשה מיכל ממילשטיין להחליף את מילות השיר מפני שהיא אינה מסוגלת לשיר מי לים כאלה. מילשטיין הסכים והתוודעה: "חבק אותי / נשק אותי רקח הכל".

קר במועדוני לילה, הסביר ל- הם בשיחה טלפונית.

לעיתונאי יוסי ינאי התחשק להוסיף חדר בחילה שלו בהרצליה. הוא פנה למ- הנדס רן טנאי, אחיו של עורך רימן לשעבר, שלמה טנאי, וביקש ממנו הערכת תקציב לבניית החדר. טנאי קבע 4000 ל"י. יוסי ניסה להוריד במחיר. טנאי חיך ואמר: "אם היית נותן לי את הזקן שלך, הייתי בונה לך את החדר בלי כסף". למחרת ניגש יוסי למס- פרה, ביקש מהספר שוריד לו את הזקן, הכניח את השערות למעטפה, סגר אותה, כתב על ליה: "זה הזקן של יוסי ינאי"

אלישיך, במקום עזוב ומועד לפורענות. אחרי שכבר הש- לים עם גורלו והתכוונ לב- לות שם את הלילה, ראה באופק אורות דולקים. היה זה סויר של צה"ל שחש לעזרתו, אחרי שהורגש בהיעדרו.

חדר תמורת זקן

סיפר אייבי נתן, ש- שהה השבוע בארץ. כאשר גש את קונסול פאנמה בי- ניו-יורק, אמר לו זה: "אני מתגאה בכך שספינת-השלום

ר"י דורסט חבר לחקת הקצב הבריטית, ממונו גריי, הוציא כלי-ניינה חדש: בקבוק שלתוכו הוא נושף ומקיש בלשונו, ומשגי עלידי כך אפקטים קוליים מיוחדים. הבקבוק הגדול בא במקומו של התוף המסורתי בלהקות הקצב.